

Darba lapas autors: Anete Bērziņa, Rīgas Imantas vidusskola / Darba lapa paredzēta: 7.-9. klasei
Darba lapas nosaukums: Darba lapa par Rūdolfu Blaumaņa romānu "Nāves ēnā".

Darba lapa par Rūdolfu Blaumaņa romānu "Nāves ēnā"

1) Raksturo tēlu kompozīciju! Kā romāna sākumā sadalījušies zvejnieki?

1. _____
_____
2. _____
_____
3. _____
_____
4. _____
_____

2) Raksturo sižeta kompozīciju! Pie katra kompozīcijas elementa pieraksti atbilstošu notikumu romānā!

- Ekspozīcija (ievads) - _____
- Sarežģījums - _____
- Kāpinājums - _____
- Kulminācija - _____
- Atrisinājums - _____

3) Ieraksti izlaisto vārdus!

1. _____ dzeltenā ģimja panti sačervelējās, un viņa acis pieņēma skaudīga pērtiķa acu izskatu.
2. _____ pārvaldīja ar savu balsi un savu drošo izturēšanos savu pulciņu. [...] Viņš izturējās droši un bezbēdīgi, un visu skati bij vērsti uz viņa lūpām.
4. „Man vēl ir drusku maizes no šā rīta,” _____ čukstēja, pagriezies pret dēlu, „paiesim drusku pie malas, tad es tev iedošu.”
5. _____ paplatās lūpas bij zilganas, viņa šaurā pierē, no kuras cepure bija atšļukuse uz pakausi, spīdēja bāli dzeltena.

4) Izlasi raksturojumu! Par kuru tēlu tas ir teikts?

“Viņam bija bērnišķīgi skaidras un laipnas bērna acis un sārto vaigu vidū bij balsnēji laukumiņi, it kā tur kāds būtu piedūris baltu pavasara ziedu puteklīšus. Viņš ar saviem spēkiem bij izdzīvojis tik bezbēdīgi kā amerikāņu miljonāra izlutināts dēls ar tēva naudu. Bet tie nebija bijuši izšķiežami. Sārta un ar visai dzīvām acīm viņš skatījās savos likteņa biedros.”

Šādi raksturots _____.

Darba lapas autors: Anete Bērziņa, Rīgas Imantas vidusskola / Darba lapa paredzēta: 7.-9. klasei
Darba lapas nosaukums: Darba lapa par Rūdolfu Blaumaņa romānu "Nāves ēnā".

5) Uzraksti, kurš tēlu runas veids ir katrā no fragmentiem! DIALOGS, MONOLOGS, POLILOGS, IEKŠĒJAIS MONOLOGS

„Na,” Grīntāls pēc brīža atkal uzsāka, „vai nu pie mums tas tā notiks. Es tam neticu. Man tā vien liekas, kā kad tas viss tāds... tāds... kā to būs teikt... tāda drusku pabailīga pabraukāšanās vien būs. Pirmā acumirkli, zināms, arī man pārskrēja tādas nelabas šalkas, nav jau nekāds joks... bet tagad... apdomājiet, mēs, četrpadsmit cilvēki, no kuriem – viens, divi, četri, seši, astoņi –, no kuriem astoņi tādi kā lasīt izlasīti, mēs tak ne šim, ne tam neaiziesim... nepazudīsim. Tas nevar būt.”

„Es palikšu,” sacīja Dalda.

„Es neiešu! Neparko!” izsaucās Janis.

„Tu iesi! Ej! Tu man drīzāk atbrauksi pakaļ nekā es tev. Es gaidīšu. Ej.”

„Tēv!”

„Ej, ej... Mātei no vecā labas dienas. Un brauc pakaļ. Ej kāp laivā.”

„Neparko! Es nevaru! Es neiešu!”

6) Raksturo, kā zvejnieki mainās noveles gaitā (kā mainās attieksme pret dzīvi, vizuālais izskats u.c.)!

---

7) Uzraksti un pamato, kurš no noveles „Nāves ēnā” tēliem tev ir vistuvākais!

---

8) Izskaidro, kā tu saproti teicienu “Lielā nelaimē cilvēks kaunas tāpat kā lielā negodā”!
